

Ministerie van Financiën
De heer mr. W.B. Hoekstra
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

Den Haag, 31 augustus 2018

Betreft:

Reactie consultatie beloningsmaatregelen financiële sector

Geachte heer Hoekstra,

In dit schrijven gaan wij graag in op de voorstellen die u met de maatschappelijke consultatie sondeert voor het mogelijk aanpassen van het beloningsbeleid voor de financiële sector.

Wij spreken allereerst onze waardering uit voor het feit dat uw ministerie zich inzet voor herstel van vertrouwen in de financiële sector. U heeft in eerdere uitlatingen een sterke en gezonde financiële sector in Nederland essentieel genoemd voor de economie, een standpunt dat wij volledig onderschrijven. Een sterke Nederlandse financiële sector is tevens van belang voor behoud - en waar mogelijk versterking - van de invloed die Nederland binnen de Europese Unie heeft op de totstandkoming van toepasselijke wet- en regelgeving. Het vertrek van de Engelsen uit de EU impliceert in deze context voor Nederland het verlies van een belangrijke bondgenoot. Wij gaan daarom graag een verdere constructieve dialoog aan met de Nederlandse politiek over de wijze waarop wij dit vertrouwen in de financiële sector kunnen herstellen.

Uw ministerie suggereert thans drie aanvullende wettelijke maatregelen met betrekking tot vaste beloningen. Primair stelt Financiën deze maatregelen voor m.b.t. banken en verzekeraars. Aan het slot van de consultatie wordt door Financiën tevens de vraag opgeworpen of deze maatregelen wellicht ook voor andere financiële instellingen zouden moeten worden overwogen.

Dufas reageert concreet op de hoofdlijnen van de in de consultatie door uw ministerie gestelde vragen.

Verantwoord beloningsbeleid

Iedere asset manager voert een zorgvuldig en beheerst beloningsbeleid dat in lijn is met de strategie en risicobereidheid, de doelstellingen en waarden en waarbij rekening wordt gehouden met de lange termijn belangen van de beleggingsonderneming c.q. de fondsbeheerder, het klantbelang, en de relevante nationale en internationale context. Het daarbij inacht nemen van bijvoorbeeld de nationale en internationale context bij het vervullen van bestuursfuncties is van groot belang voor asset managers om aantrekkelijk te blijven voor goede bestuurders en werknemers. Goed bestuur is van belang voor de continuïteit van de organisatie, meer specifiek het lange termijn voortbestaan van de organisatie, en daarmee voor de klanten. Het is daarbij ook goed te realiseren dat asset managers door de Financial Stability Board niet zijn aangemerkt als systeemrelevante instellingen. Bij een eventueel faillissement van de asset manager is financieel ingrijpen door de overheid niet nodig, omdat het klantvermogen strikt afgescheiden is van de eigen ondernemingsbalans.

Internationale context

De aantrekkelijkheid van Nederland als vestigingsplaats voor buitenlandse financiële instellingen blijkt beperkt te zijn. Brexit maakt ons duidelijk dat tot op heden vrijwel geen enkele financiële instelling uit het Verenigd Koninkrijk kiest voor Nederland als vestigingsplaats. Dat beschouwen wij als een gemiste kans, te meer daar Nederland, met haar gunstige geografische ligging ten opzichte van Londen, uitstekende infrastructuur en aantrekkelijk woonklimaat, mede door onze grote pensioenfondsvermogens beschikt over een zeer goed ontwikkelde asset management markt. Nochtans moeten wij constateren dat de bulk van asset managers uit Londen kiest voor vestiging in Dublin en Luxemburg. Het fantastische resultaat dat Nederland binnen de EU heeft geboekt met het naar Nederland halen van het hoofdkantoor van de European Medicines Agency, krijgt helaas geen vervolg met financiële instellingen uit de City.

Vanuit onze internationale contacten blijkt met enige regelmaat dat strikte beloningswetgeving hierbij een belangrijke, zo niet doorslaggevende, rol speelt. Met name voor grote asset managers dient het internationale karakter van het bedrijf te worden meegewogen. Deze asset managers opereren wereldwijd. Voor bestuursfuncties vereist dit derhalve kennis en ervaring die breder is dan alleen opgedaan in Nederland of bij Nederlandse bedrijven. Voor deze asset managers is toegang tot de internationaal georiënteerde arbeidsmarkt voor professionals met brede kennis en ervaring dan ook essentieel. Het is een eufemisme te stellen dat nieuwe, additionele Nederlandse beloningsmaatregelen deze situatie niet zullen verbeteren.

- 1. Verplichting tot terugvordering van een deel van de vaste beloning boven bepaald minimum van bestuurders bij staatssteun.*

Wij begrijpen de gevoelens die ten grondslag liggen aan dit debat dat hierover in de politiek wordt gevoerd om bestuurders in onverhoopte gevallen van noodzakelijke staatssteun aansprakelijk te houden voor het door hen gevoerde beleid. Desondanks zijn wij van mening dat terugvordering van een ontvangen vaste beloning te ver zou gaan. Wij vragen ons ook af of een dergelijke wettelijke maatregel wel houdbaar is, gelet op artikel I Eerste Protocol bij

het EVRM (Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Het hierin opgenomen beginsel van ongestoord eigendomsgenot en bescherming tegen ontneming van eigendom, is naar onze mening strijdig met de voorgestelde maatregel. Ook onze Raad van State heeft zich in eerder stadium al zeer kritisch in deze zin uitgelaten.

Daarnaast wijzen wij er op dat in de afgelopen jaren in EU wetgeving een adequaat regelgevend kader ingericht voor financiële instellingen, mede op het gebied van beloningen. Dufas vraagt zich dan ook af of de voorgestelde maatregel wel past binnen het kader van de huidige internationale wetgeving. De European Banking Authority (EBA) stelt dat dergelijke condities in tegenspraak zijn met het criterium dat vaste beloning vooraf moet zijn vastgesteld.

Er zijn naar onze mening reeds voldoende passende (en niet omstreden) juridische instrumenten om verantwoordelijke bestuurders in geval van wanbeleid ook nu al persoonlijk aansprakelijk te houden op grond van ons Burgerlijk Wetboek.

- 2. Verplichting dat aandelen en andere bestanddelen van vaste beloning waarvan de waarde afhankelijk is van marktwaarde eigen onderneming bij bestuurders en medewerkers van financiële ondernemingen, gedurende een aantal jaren moeten worden aangehouden.*

Wij merken op dat een link tussen consistente lange-termijn resultaten en beloning belangrijk is voor asset managers. Door resultaten te relateren aan discretionaire beloningen, worden belangen van klanten, zoals pensioenfondsen en particuliere beleggers, en asset managers maximaal gelijkgericht.

De Nederlandse Corporate Governance Code gaat voor dergelijke beloningsbestanddelen reeds uit van een retentietermijn van vijf jaren na toekenning. Die bepaling krijgt brede navolging. Het bestaande wettelijke kader voor beheerst beloningsbeleid kent eveneens retentietermijnen voor de uitbetaling variabele beloningen in financiële instrumenten, die bovendien naar hun aard al logischerwijze aan een uitoefeningstermijn worden gebonden. Daarmee rijst de vraag of het veel toegevoegde waarde heeft om een dergelijke uitbetaling in effecten in de wet vast te leggen, nu deze in de praktijk al algemeen wordt toegepast.

- 3. Verplichting dat beloningsbeleid voorschrijft op welke wijze de beloningen van bestuurders en medewerkers zich verhouden tot de maatschappelijke functie van de onderneming. Ondernemingen moeten zich hiervan in de openbaarheid rekenschap geven. Wenselijkheid van de rol van de toezichthouder onderzoeken.*

De huidige Code Banken kent reeds bepalingen die bij het vaststellen van het beloningsbeleid voorschrijven de belangen van stakeholders en het maatschappelijk draagvlak in ogenschouw te nemen. Ook ons rechtspersonenrecht schrijft een nadrukkelijke rol voor de algemene vergadering van aandeelhouders en de Ondernemingsraad voor in dit proces. De Wet op de Ondernemingsraden wordt binnenkort gewijzigd met bepalingen die de positie van de OR versterken m.b.t. bevoegdheden aangaande de beloningen van bestuurders. Wij zijn van mening dat de in Nederland bestaande praktijk daarmee al voldoende is toegerust om zorgvuldige afwegingen over het beloningsbeleid te maken.

Wij zijn ten slotte van mening dat de verantwoordelijkheid om rekenschap af te leggen over de maatschappelijke impact van het beloningsbeleid bij de financiële instellingen zelf ligt. Dat zal ook effectief bijdragen aan herstel van vertrouwen in de sector. Een rol voor de toezichthouders achten wij op dit terrein niet passend.

Scope van de aanvullende maatregelen:

Dufas is van mening dat - indien er al redenen zouden zijn om extra wettelijke maatregelen in de Nederlandse context te nemen - deze beperkt moeten worden tot financiële instellingen die mogelijk voor staatssteun in aanmerking kunnen komen. Voor asset managers geldt dat klantengeld strikt gescheiden van de eigen balans van de onderneming wordt beheerd. Daarmee komen asset managers per definitie niet voor staatssteun in aanmerking, omdat het klantengeld niet wordt vermengd met de eigen ondernemingsbalans en daarmee altijd buiten een onverhoopt faillissement zal blijven.

Uiteraard is Dufas graag aanwezig bij de rondetafel bijeenkomst die u organiseert om nader met u van gedachten te wisselen over de onderhavige consultatie.

Met vriendelijke groet,

J.H.M. Janssen Daalen,

Algemeen directeur